

blevne udelukkede deraf. Noget saadant forekommer mig ikke ganske at stemme med vore borgerlige og politiske Rettigheder; dette stærke Skel, her er draget mellem bemidlede og ubemidlede, svarer ikke ganske til de Regler, som vor Lovgivning har om Valgrettens Udbredelse her i Landet. Jeg skulde ønske, at man fulgte den Tankegang, som ligger i Indfødsretten med Hensyn til almindelig Valgret, ogsaa overfor de Menneſker, som i den tilbørlig lange Tid ved stærke Baand ere blevne knyttede til vort Land, selv om de ere fødte i et fremmed Land, og at man afgør denne Sag efter faste for alle gældende Regler.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at der ikke blev spurgt den vedkommende om, hvad han vilde bruge sin Indfødsret til. Naar den ærede Ordfører siger, at der ikke er givet Svar paa det, der er spurgt om, da vil jeg sige, at Svaret synes mig naturlig affattet; Hovedpunktet ligger jo der paa de økonomiske Forhold, som ikke frembyde nogen Garanti for Fremtiden. Hvad Indstillingen angaar fra Udvalget, ser jeg helst, at man vedtager dette Punkt, om hvilket den ærede Ordfører har forlangt særskilt Afstemning. — Jeg troede at have været enig med den ærede Ordfører og Udvalget om, at det til syvende og sidst bliver et Skøn over alle Forhold, som gør sig gældende ved Indfødsrets Givelse, og jeg kan ikke nægte, at jeg er meget forbauset over den Bemærkning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) fremsatte. Hos os gives Indfødsret ved Lov; de fleste andre Steder er det en administrativt Akt. Jeg veed ikke noget Sted, hvor man ikke tager de økonomiske Forhold med i Betragtning ved Meddelelse af Indfødsret og Statsborgersret, og jeg veed ikke noget Sted, hvor man er saa liberal som i vort Land med Hensyn til Meddelelse af dette. Det er ikke nogen Menneſkeret; det sigter ikke alene paa Valgret, og vi have aldrig særlig Valgret for Dje. Det ærede Medlem maa erindre, at her er Tale om Udlændinge, som man gør til faste Borgere her med deraf følgende Rettigheder og fritagelse for adskillige Forpligtelser hjemme. Jeg tror nok, jeg tør sige, at vi den Henseende handle liberalt. Jeg tror ikke, det er muligt at komme til andet end et Skøn, og at dette til syvende og sidst maatte være det afgørende. Det har man fra alle Sider været enig om, at man ikke kunde komme til konstant matematiske Regler med Hensyn til Ydelsen af Indfødsret. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds synes næsten

at antage, at det er en Slags Menneſkeret at blive Borgere i et andet fremmed Land. Det er en Begunstigelse, og en Begunstigelse, som vi i langt højere Grad ere tilbøjelige til at give Udlændinge, end andre Stater ere tilbøjelige til at give vore Landsmænd.

Trier: Ja, ganske vist er det en Begunstigelse, som vi ses overfor Udlændinge, men det forekommer mig ikke at affære, at denne Begunstigelse derfor kan udvise efterforholdsvis faste Regler. Det forekommer mig, at det ikke blot og bar er Udlændinge, her er Tale om. Der er Tale om Udlændinge, som have levet et langt Aaremaal i vort Samfund, og i dette Tilfælde om Folk, som have levet over 10 Aar som arbejdende Medlemmer af vort Samfund, Udlændinge, som have giftet sig ind i danske Familier og opdraget deres Børn som danske Børn, Udlændinge, som bidrage til de borgerlige Formaalets Tilfredsstillelse med de Midler, som staa til deres Raadighed, altsaa Udlændinge, om hvem der ikke kan siges andet, end at de i alt Fald have været paa Vej til at blive indfødte eller dog naturlige. Naar der er en saadan Forhistorie for Udlændingen, forekommer det mig, at der ikke kan være Tale om nogen uretmæssig Forbring, som kun kan opfyldes gennem Begunstigelse, men snarere om en Ret, som han kan faa i Kraft af, at han har deltaget i Arbejdet paa vore Samfundsopgaver og saaledes været paa Vej til at danne sig en Ret. Naar der derfor af den højtærede Minister er sagt, at faste Regler ere umulige, kan jeg godt forstaa, at det i en vis Forstand er umuligt at bestemme alle mulige underordnede Forhold i den Henseende gennem faste Regler, men det forekommer mig ikke umuligt at opstille visse faste Rammer, indenfor hvilke saa den nærmere Afgørelse skal ske. Naar det saa viser sig, som det blev fremdraget af den ærede Ordfører, at Andragere, som i alle Maader staa paa samme Trin som disse to, som man har nægret Indfødsret, have faaet Indfødsret, synes det mig virkelig, at det kunde være ønskeligt at have noget større Ensartethed, større Fasthed i Afgørelsen af den Slags Sager, og jeg tror ikke, at det, som jeg fremdrog om Valgrettens Betydning som Følge af Indfødsrettens Meddelelse, ikke skulde være paa sin Plads, naar det bliver nævnt her. Jeg tror, man maa sige, at det er en Løstestang i vort Samfund at være i Besiddelse af Valgretten, og navnlig ville de, som færdes ude i Befolkningen, snart komme paa det rene med, at der knap er den Ting i Verden, der saaledes som Valgretten er i Stand